

Pek Sayın ve Sevgili Güle Hanım,

Nazık satırlarınızı alınca çok mütebassıs oldum. Kaybım pek büyük ve acı. Londra'da beraber üç güzel gün geçirdik. Dördüncü günü öğleden sonra bir dışta gitmişim. Dönüşümde kendisini ölü buldum.

Ne kadar iştirap gelmemiş denilse, uzun yaşamış denilse, kalbimdeki başlık büyük... Anemim en evvel 18 yıl evvel kaybetmişim... Şimdi pederimiz gitmişti... Hayatımızın bir bölümü kapandı. Hem Ferkalade bir insan idi, hem bulunmaz bir baba, hemde anlayışlı ve sevgi dolu bir dost. Artık öyle insanlar dünyada kalmadı... Ne biçim insanlarla karşılıyorsunuz biliyorsunuz. Onun sayesinde adam olmaya gayret ettik ve daha ediyoruz. Kalbimizi, hayatımızı doldurmuştu... Şimdi ancak sevgili hatıralar kaldı... Kendimizi yarıdıkları, emekleri ile çizdiğimiziz yolu Tanrı mücade ettiği, hakedirde hakikî emniye falısa-
-cağız...

İstanbul'a gelecek ay mevlutu için geleceğim. Ankara Faslı da tabii var... Ama manevi bir yorgunluğum var. Artık bütün bu mücadeler değer mi, bazı defa kararsız düşüncelele bunalıyorum. İnşallah görüşür, konuşur, derleşiriz. Sağ olasınız! Dostlardan, meslektaşlar-
-dan acımıza iştirak eden birincilerdensiniz.

Sonsuz teşekkürlerimi tekrarlar, derin saygılarımı